

Τα μυστικά του βάλτου

Κοντεύει να ξεραθεί εντελώς η λάσπη, λέει το βουβάλι.

– Και τι μ' αυτό;

– Βέβαια, εσύ απλώς θα σκάψεις λίγο πιο βαθιά και πάλι θα βρεις υγρό χώμα να χωθείς. Ρώτα κι εμάς!

– Έλα, μην γκρινιάζεις. Μπορεί και να βρέξει, και τότε...

– Μπορεί και να βρέξει, μπορεί και να βρέξει! Μπορεί και να έρθει, όμως, κι ο χασάπης...

– Έχει καιρό να έρθει, είναι αλήθεια. Τι να σου πω;...



– Δεν θέλω ψεύτικες παρηγοριές. Κάποια μέρα, αργά ή γρήγορα, θα έρθει. Εσύ καλά την έχεις, γεωσκώληκα. Αν δεν σε βρει τυχαία κανένα από τα ζώα που σκάβουν με τα νύχια τους λαγούμια να βρουν τροφή, μπορεί και να γίνεις παππούς, Μαθουσάλας. Όχι πως σε ζηλεύω, βέβαια, που είσαι τυφλός...

– Τι εννοείς «τυφλός»;

– Να, δεν έχεις μάτια να δεις αυτόν τον υπέροχο κόσμο.

– Τι είναι αυτό, τα μάτια; Έχω θαυμάσια όσφρηση· αυτό μου φτάνει. Κάθε πόντος χώμα έχει και διαφορετικό άρωμα, κι όλα είναι υπέροχα, μεθυστικά. Τι είν' αυτά τα μάτια και τι να μου χρησιμέψουν; Κράτα τα εσύ, που σε βοηθούν να δεις τον χασάπη που πλησιάζει.

